

SPES SUM DENTATA CLIENTUM.

§. I.

Quid sit postulare, quid Advocatus, & quotupliciter.

2. qui postulat
3. De f. edictis
4. De offi. ad. ex. ca. 12
5. De honorari. et priv. leg. ab. ut. l. 1.

I.

POSTULARE Ulpiano est, desiderium suum, vel amici sui, * in jure, ** apud eum, qui jurisdictioni praest, exponere, vel alterius desiderio contradicere.

l. 1. §. 2. ff. h. t. Can. 2. m. q. 7.

A

* Vel

adum ascen-
nempe ty-
boneste ge-
Quas meas
ex debito
defenso-
in antea,
perennis sub

SIME

edientissimus
LADT.

* Vel enim *pro se* quis postulat, vel *pro alio*: qui *pro se*, dominus est litis; qui *pro alio*, vel *advocatus* est, vel *procurator*: nam & iste verè postulat pro suo principali, ut adedè in l. 1. §. 11. ff. de *extraord. cognit.* generaliore nomine *advocati* veniat, ibi: *advocatos accipere debemus omnes omninò, qui causis agendis quoquo studio operantur.*

** *Postulare propriè hoc dicimus*, pro tribunali *petere*, non alibi. l. 4. §. 8. ff. de *damn. infect.* Itaque ab hâc significatione removentur 1) illa desideria, quæ *extra iudicium contradictorium* solummodò pro *actibus jurisdictionis voluntariæ* proponuntur: nec 2) *Advocatorum* numero erunt, qui tantùm pro *tractatu*, non adfuturi causis, accipere quid solent. d. §. 11. veluti, qui partibus dant consilium juris, aut sine subscriptione exhibenda judicialia componunt; & ex identitate rationis neque 3) qui supplicas ad Principem extrajudiciales pro *literis gratiæ*, imò & *justitiæ*, conficiunt.

2. Hic de illis postulantibus duntaxat agimus, qui *advocationem* exhibent aliis in iudicio, distinctam à *procuracione*, sive agendo, sive defendendo: * id quod est, *allegationes facti, & juris coram iudice ex arte legitimâ exponere, pro alterius victoriâ.*

* Hi primitùs vocabantur *Oratores*, eò quòd pro aliquo facundè perorarent in iudiciis. vid. *Constit. omnem* §. 2.

§. 2. & 6. de *Conc.*
 Cler. Et caufarum
 l. 14. §. 1. C. de j
 fidei, ut in l. 6.
 nomen ICis evaf
 diaz desideraretur
 Demùm crebriùs
 foli Romanis dice
 cis comparentibus
 sentiam, laterisqu
 confortaturi, nec
 eis, ut ait VINN
 sumum aliquid in
 fidei nomen ab Ad
 let quisquam se ip
 advocatum ex adve
 buitur in Curiâ Ro
 lis, pro quibus pe
 causis contentiois
 Antipatromi, & A

Differentiæ inter
 rem judicialem
 sunt

a) Quòd *Advocatus*
 ptione partis, citra
 tu cum parte, se
 tuo mandator; A

§. 2. & 6. de Concept. digest. l. 33. §. 1. C. de Episc. & Cler. Et causarum Patroni. l. 12. ff. de publ. judic. l. 14. §. 1. C. de jud. Postea malebant nominari *causidici*, ut in l. 6. C. de postul. sive, quod *Oratorum* nomen ICTis evasisset odiosum, sive, quod plus facundia desideraretur ab *Oratore*, quam a *simplici causidico*. Demum crebrius *Advocati*; quanquam ab initio illi soli Romanis dicerentur *Advocati* in specie, qui amicis comparentibus in jure *nudam* commodabant *praesentiam*, laterisque assistentiam, quasi eos in agone confortaturi, nec voce, sed *habitu*, & *nutu* aderant eis, ut ait VINNIUS *partit. jur. lib. 3. cap. 18.* vel ad summum aliquid in aurem suggerebant. Hodie *Causidici* nomen ab *Advocatis* illubenter auditur, nec solet quisquam se ipsum vocare *Causidicum*, sed solum *advocatum ex adverso*; Nomen autem *Oratorum* tribuitur in Curiâ Romanâ, & Episcopalibus, ferè his solis, pro quibus petitur dispensationis gratia. Unde in causis contentiosis magis usitata sunt nomina *Patroni*, *Antipatroni*, & *Advocati*;

3. Differentiæ inter *Advocatum*, & *Procuratorem* judicialem, *essentiales*, & *primariæ* sunt

- a.) Quod *Advocatus* causæ adveniat ex *rogatu*, & *suspceptione* partis, citra contractum, *procurator* ex *contractu* cum parte, scilicet *mandati*; ut sis *procuratori tuo mandator*; *Advocato* autem tuo *susceptus*, & *cliens*.

cliens. Hinc procurator *mandato* indiget. l. 1. ff. de *procur.* non verò advocatus; nec agitur contra istum *directa mandati*, sicut contra procuratorem.

b.) Quòd *Advocatus* fit *auriga litis*, concinnans seriem introducendæ causæ, jus ex factò deducens, finè, quòd sustineat *personam litigatoris*: Procurator autem subeat *vicem sui principalis*, litem contestando fiat *litis dominus*, libellos exhibeat, recessus ad protocolum dicter, terminos urgeat, dilationes petat, testes producat, cœteraque omnia tramitis legitimi accuret: ad primum officium requiritur *ars juris*, ad secundum sufficit *tritura forensis*, cum solertiâ, ne quid in iudicio contingat parti suæ per negligentiam: hinc procurator est *monitor* advocati quoad præfixos terminos, præsertim præjudiciales, & *causidicina minister*, vituperandus utique, si piger advocato situm causæ non significet satis tempestivè, nec partis adversæ exhibita, nisi propediem imminente ultimo termino, refutanda eidem tradat; ex quo sæpè numero præcipitantia scripturarum cum jacturâ victoriæ emergit.

4. *Accidentales* verò, & *secundariæ* sunt

a.) Quòd officium utriusque fit quidem *civile*, sed advocati magis *publicum*, procuratoris *privatum*. Hinc ad munus advocationis huic, vel illi impertiendum, advocatus, in numerum semel receptus, compelli potest. l. 1. §. 4. ff. l. 7. C. h. t. l. 9. §. 5. ff. de offic. *proconsul.* quanquam non eo sensu sit munus publicum, quasi

quasi quis cogi po
Econtra nemo inv
er. l. 17. C. de pr

b.) Quòd munus A
ajunt communiter

Hoc transmittitur
et Advocatia, qu
viam in l. 2. §. 43
nobili, & causas o
rare: non autem,
aut viros nobiles fac
tis liceret agere adv
dignitates, solorum
non patebant. l. un
h. t. de nobilissimis c
telligit optimos, qu
sed meritum, & ve
hodiè sit de nobilita
liz Advocati etiam
LET Plaidojers T
est tamen, eadem
vocat, ad effectum
guere, inter die Ed
Allegatur pro hoc
dem opinione malè
procuratore judiciali
rionibus; sed de pr
judicialis est, atque

quasi quis cogi posset, ut agat simpliciter advocatum. Econtra nemo invitus compellitur fieri tuus procurator. *l. 17. C. de procur.*

b.) Quòd munus Advocati sit *nobile*,* Procuratoris, ut ajunt communiter, *vile*, atque *servile*.**

* Hoc transmittitur, quatenus nec *genere nobilem* dedecet Advocatia, quod probat illud Q. Mucii ad Servium in *l. 2. §. 43. ff. de O. J. Turpe esse Patritio, & nobili, & causas oranti, jus, in quo versaretur, ignorare*: non autem, quasi esset hæc *professio nobilitum*, aut *viros nobiles* faceret; cum quoque Romanis *libertis* liceret agere advocatos. *L. 2. C. h. t.* quibus tamen dignitates, solum *ingenuorum, & nobilitum* propriæ, non patebant. *l. un. C. ad leg. Visel.* Equidem *l. 7. C. h. t. de nobilissimis* causarum patronis loquitur, sed intelligit *optimos*, quosque non *ipsa professio* tales fecit, sed *meritum, & vetustas palæstræ*. Quidquid autem hodiè sit de *nobilitate* hujus professionis, quam Gallia Advocati etiam in contradicto judicio apud GILLET *Plaidojers Tom. II. in princ.* evicerunt, certum est tamen, eadem nec gaudere *liberos*, nec ipsos *advocatos*, ad effectum se connumerandi inter *nobiles genere*, unter die *Edel-Leuthe*.

** Allegatur pro hoc *l. 34. C. de decur.* Verùm meâ quidem opinione malè: Quia lex ista non loquitur de *procuratore judiciali*, quæ nullibi prohibita est *decursionibus*; sed de *procuratore facultatum*, quæ *extra-judicialis* est, atque idè in eandem catenam *prohibi-*

torum decurionibus colligatur per l. 30. C. de locat. Hujus generis procurationes cum servi Romanorum ut plurimum haberent, hinc l. 34. cit. censuit, *infamissimam vilitatem, & obsecundationem servilem fore*, si quis, in curiali dignitate constitutus, cum oblivione libertatis, & generis sui, id genus servitii ambiret. Sanè, si per hanc legem evincatur *vilitas procuratorii muneris*, eadem consecutione evincetur etiam *infamia*.

Additio 1. Dum *procuratio* contenta est simplici *bonestate* functionis: *advocatia* audit *togata dignitas* in l. 7. junct. l. 10. C. de advocat. 1. Hinc in formulâ CASSIODORI lib. 6. epist. 4. legitur: *habitu te togatae dignitatis ornamus, ut indutus veste Romuleâ, jura debeas affectare Romana.* Ex eo venit, quod in jure nostro *togati*, & *advocati* sæpè sint synonyma, quodque multis in locis, maximè Gallicanis, & Belgicis, usus ferat, ut *advocati* in propriâ sibi *togâ ceremoniæ* coram tribunalibus majoribus compareant: apud nos rubro se ab actuariis, & procuratoribus distinguunt pallio.

Additio 2. Dignitati Advocatorum nullo modo detraxit inauguralis deductio de *Positionibus*, hic Treviris proposita anno 1749., quando cap. 1. §. 2. illos *Causidicos* veriùs *Rabulas* nominavit, qui rudem fortè ad *mendacia clientem doctè simul, ac impiè instruxerunt*: neque enim sequitur: ergò OMNIS *Causidicus est rabula*: cum subjectum istius propositionis, utpote

con-

contingentis, ex r
ter; nihilque dict
nempe, inter bo
Rabulas. Quis ca
millefar. scripleri
cassina capita fore
CERONEM Lib.
bula, qui sibi d'fert
& vociferatione con
innocens nostra pr
jus illum nomine
per figuram corre
peccatum fuerit in
neminem conquestu
ZIEGLERUS in di
verunt innumeri al
vocaverunt latrator
bovinum, harpyias
vel cum Gallis, aq
cum Jure municipa
de cuius agnominis
pract. verbo: adve

Advocatorum var

e) Alii privatorum su
nominantur procura
procuratores generale
gregationibus pertin
rum. Horum est,

contingentis, ex regulis Logicae supponat *particulariter*; nihilque dictum sit, quod non dicant omnes, nempe, *inter bonos Causidicos* dari quoque malos *Rabulas*. Quis carpat APULEJUM, quod *Lib. 10. millesiar.* scripserit: *forenses Rabulae, & pragmatici, vilissima capita forensia, vulturūque togati?* Quis CICERONEM *Lib. 1. de Orator.* ubi inquit: *quasi rabulae, qui sibi disertī non videntur, nisi omnia tumultu, & vociferatione concusserint?* Cum Cicerone distinxit innocens nostra propositio *Rabulam à Causidico*, hujus illum nomine non dignata: hinc scriptum erat per figuram correctionis: *verius rabulae*; in quo si peccatum fuerit in *omnes advocatos*, quorum tamen neminem conquestum esse scimus, peccavit ante nos ZIEGLERUS in *dissertat. de arte Rabulistica*: peccaverunt innumeri alii, qui malos causarum patronos vocaverunt *latratores, crumenimulgas, avuscatores boninum, harpyias, jurgistas, vyperas sibilantes, &c.* vel cum Gallis, aequè ac Germanis, *chicaneurs*, aut cum Jure municipalī Würtembergico: *Entenmeyer*, de cujus agnominis origine vid. BESOLD. *Theſaur. pract.* verbo: *advocat.*

5. Advocatorum varia est divisio: nam

- a.) Alii *privatorum* sunt hominum: alii *fisci*, qui alibi nominantur *procuratores fisci, promotores generales, procuratores generales*; quorsum in Conciliis, & Congregationibus pertinent *promotores fidei, & Conciliorum*. Horum est, *jura fisci, ecclesiastici, politici,*
aca-

academici, in judiciis defendere, nec non delinquentes, & excedentes ex officio accusare: unde subdividuntur in *Criminales*, qui vindictas graviores urgent; & in *Civiles*, qui morum censuras, & punitiones, minores afflictione corporis. Vulgus eos appellat *fiscos*, rectius *fiscales*; cum ipsi non sint *fiscus*, sed *patroni*, seu *advocati fisci*. tot. tit. C. de advoc. fisc.

b.) *Privatorum* advocati aut sunt *ordinarii*, qui nempe togatorum *Corpori*, seu collegio, & matriculæ sunt inscripti: aut *extraordinarii*, sive *supernumerarii*, qui ultra illum album, & numerum recipiuntur. Est autem ex usu, togæ certum præfinire numerum ad indigentiam patriæ, exemplo l. 15. 16. 17. C. de advocat. 1. ne sit infinitas: paucitas enim honorabiles, turba contemptibiles facit. *Can. 24. dist. 93.* Adverterunt quoque viri experientiâ fori celebres, quod prodigiosa advocatorum multitudo sit unus mali illius fons, quo tot causæ putridæ suos reperiunt patronos.

c.) Superfedendo aliis divisionibus, quas à procuratorum divisione nonnulli mutuas acceperunt, classem inter advocatos piam facit *Advocatus Pauperum*, S. IVONIS nostri imitator. Ubi enim non viget mos, ut singuli advocati per turnum deferviant causis pauperum, ut in *Ordin. Camer. an. 1495. §. 23.* ibi ordinatus est universalis pauperum advocatus, qui alibi *sumptu publico* salariatur, uti de *Romano* testatur GREGOR. Thol. *Syntagn. 49. Cap. 6. num. 11. de Neapolitano, & Gallicanis* BARBOS. in *Cap. 1. de off. jud. num. 6.* In Germaniâ plerumque militant stipendiis

diis Retributori
pensis. Voluit
Conc. Mediolan
rum, quem con
vel alius pius
atque officii deat
Altitio. Pauper pri
per attestatum ju
ris sit, Parochi p
rum paupertatis,
Tit. 77. §. 2. Thur
1. Tit. 11. §. 2.
pertatis, secunda
in casum victoriæ

6. Advocati vel tu
tur, quod pleru
compelluntur. *

* Si nempe pars li
sibi, iudex imple
off. jud. Imò, lice
advocatum. l. 9. §.
tit. Praetor: si per
habebunt advocatu
lias iudicii ex cap
vel reus tenetur i
sine suo advocato
pedimentum, sit

diis Retributoris cœlestis, & spe vincendi cum expensis. Voluit autem S. CAROLUS Borromæus in Conc. Mediolanensi III. cap. 13., ut advocatus pauperum, quem constituit Episcopus, esset *Ecclesiasticus*, vel *alius pius homo, christianæ charitatis Operibus, atque officiis deditus.*

Additio. Pauper prius debet probare paupertatem, idque per attestatum *judicii sui domicilii*, vel sicubi ita moris sit, *Parochi proprii*: præstabit quoque *juramentum paupertatis*, quod lege in *Ordin. Camer. part. 1. Tit. 77. & Chur. Eriensis Hof. Gerichts. Ordnung part. 1. Tit. 11. §. 2.* estque principaliter *assertorium* paupertatis, secundariò *promissorium*; solvendi honorariū in casum victoriæ, aut melioris fortunæ.

6. Advocati vel *volentes* à *volentibus assumuntur*, quod plerumque fit: vel officio *judicis compelluntur.* *

Vol. 1. p. 1. c. 2.

* Si nempè pars litigans invenire nequeat patronum sibi, *judex imploratus tenetur providere. Cap. 1. de off. jud.* Imò, licet nemo sit, qui petat; *ultrò dabit advocatum. l. 9. §. 5. ff. de offic. Procons.* Neque enim ait *Prætor: si petant advocatum, dabo; Sed: si non habebunt advocatum, ego dabo:* idque, ut eviretur nullitas *judicii ex capite indefensi*: nec quisquam actor, vel reus tenetur in ullâ *judicii parte* aliquid gerere sine suo *advocato*; ut hujus absentia, vel aliud impedimentum, sit *justa causa petendi inducias usque*

B

ad

ad ejus reditum: sumitur ex *Cap. 1. ut lit. non contest.*
Add. l. 15. §. ult. ff. ex quib. caus. maj. Non obstat
Cap. 4. de dol. & cont. nam ibi 1) solita contumaciæ
 malitia præsumptionem fecit contra reum, quod præ-
 textu non habiti advocati rursus tantum frivolam di-
 lationem quæreret: 2) dum reus jubetur respondere
super factò, defectus advocati non est causa justa recu-
 sandi responfionem. 3) ex verbis: *postmodum, & semel*
eum convocetis, apparet, quod satis ei temporis datum
 fuerit, quærendi advocatum. Nisi fortè nimis diu
 protelaretur causæ exitus, nisi quoque ad me-
 liùs eruendam veritatem expediret, *semotis advoca-*
tis, solas partes audiri in Secreto judicis. Arg.
Cap. 14. de judic. ubi: Principales personæ non
per advocatos, sed per se ipsas, factum proponant. add.
Cap. 1. eod. in 6. ejusque verba: nisi pro veritate di-
cendâ.

lit. 3.

7. Qui compelluntur, aut erant verè inviti;
 aut tantum quasi nolentes per quandam cu-
 rialitatem: quoniam metuunt, & imagine
 compulsionis declinare offensas aliorum ex hâc,
 illâve advocacione intendunt. *

* Quæ res ad eum casum pertinet, quo quis vel ambi-
 tione adversarii, vel metu, patronum non invenit. l. 1.
 §. 4. ff. h. t. Modis autem maximis providendum est,
 nequi prævaleant usque eò in civitate minis suis, at-
 que

que vindictis, ut
 eos cuiquam patr
 adversarii sui poten
 erit ei, qui præest
 se gerat, ut omni
 nem suscipere. d. l.

QU
 Ad bu

la sint etiam in cr
 reis advocati?

Affirm. per l. 32. §.
 relinam art. 88. fan
 patronus mihi deneg
 denegabitur, si de
 cur? Vid. OLDEN
 riam quorundam, e
 sueudinem, utit
 tenendum est cum p
 scabinatum: nec p
 sus inquisitionis: cu
 rians defensio, quæ j
 eandemque inquisito
 ad accusationem, qu
 per se inepta est cor

que vindictis, ut nullus advocatorum audeat contra eos cuiquam patrocinari: nam *opprimi aliquem per adversarii sui potentiam non oportet*: imò invidiosum erit ei, qui præest provinciæ, si quis tam impotenter se gerat, ut omnes metuant, adversus eum advocatorem suscipere. d. l. i. §. 5.

QUÆSTIONES

Ad hunc Paragraphum.

Ad num. 6.

An sint etiam in *criminalibus* causis indulgendi reis advocati?

✠. *Affirm.* per l. 32. §. 2. ff. de procur. & Nemesin Carolinam art. 88. fanè, si pro vindicando vili pecore patronus mihi denegari non potest, quâ humanitate denegabitur, si de sanguine, & corpore meo agatur? Vid. OLDENCOP. *Observ. crim.* 4. ubi contrariam quorundam, etiam Germaniæ, tribunalium consuetudinem, utut antiquissimam, impugnat. Et hoc tenendum est cum potiori, & saniori parte aliorum scabinatum: nec purgat hanc inhumanitatem *processus inquisitionis*: cum & in isto concedi debeat *sufficiens defensio*, quæ juris naturalis est: unam autem, eandemque *inquisitoris* personam peragere tam, quod ad *accusationem*, quàm quod ad *defensionem* pertinet, per se inepta est contrariorum studiorum in eundem

animum conjectio. Non excipimus atrociora ab hoc beneficio *delicti*, ne ipsum quidem *lesæ Majestatis crimen*, non obstante *l. 5. §. 2. C. ad leg. Jul. majest.* quæ solummodò verat *si applicare Principi* pro condonando hoc crimine.

Ad eundem Num.

Quando accusato criminis indulgendus sit advocatus ?

1. Petenti non tantùm *tunc demùm*, cùm instructio ferè potissimam in partem processu *disputatio ultima* super *absolutione*, vel *condemnatione* suscipitur; multò minùs, cùm jam est *pronunciata mortis sententia*, ut in quâdam Germaniæ superioris provinciâ solemnitas verè ludicra habet; sed etiam *in ipso vestibulo inquisitionis specialis*; hîc enim maximum est *periculum vulnerandæ causæ* per illegitimas judicis interrogaciones, & inconsultas accusati responsiones. Sit igitur inquisitis *eurematica hæc cautela*, ut se non intromittant *speciali inquisitioni*, nisi petito, & indulto sibi advocato, qui *visis actis processûs informativi* æstimet, utrum suus cliens *indiciis taliter sit gravatus*, nec ne, ut specialem de se inquisitionem excipere de jure teneatur.

Ad.

Quid sentiendum
quod suis advoco
tam contra se,

1. Vituperant multo
advocatis exaction
tarii publici, tene
mine patrocini
hæc prohibitio spe
exemplum FRÂN
Memorandum pro
roli Borbonii jura
nam strenuè defen
mento hoc questio
finè prohibeatur A
extraneo adversus p
tum; cùm sic mil
Superiorem: in
sua patriâ contra
non aliter eis hoc
nid, & relaxatione
dam Principibus,
ritum, jura sua pa
gitur, ita quoque
æquitas; cùm sub
ducere coram ipsis
advocati non admitt

Ad Num. 7.

Quid sentiendum de statuto Principum, per quod suis advocatis prohibent, nequam causam *contra se, vel suum fiscum*, acceptent?

R. Vituperant multi tale statutum, & jurisjurandi ab advocatis exactionem, eo quod Advocatus, instar Notarii publici, teneatur cuilibet se requirenti sine discrimine patrocinium suum impendere. *l. 7. C. h. t.* sitque hæc prohibitio species cujusdam oppressionis; laudant exemplum FRANCISCI I. Galliarum Regis, cui *Moniholonium* promovendi motivum erit, quod Caroli Borbonii jura contra Regem, matremque Reginam strenuè defendisset: verum nos cum temperamento hoc quæstionem resolvimus, ut quidem rectissimè prohibeatur Advocatis, ne patrocinentur *cuiquam extraneo* adversus proprium Principem, vel Magistratum; cum sic militarent contra patriam, suamque Superiorem: in causis verò *subditerum* de suâ patriâ *contra Principem*, vel *Magistratum*, non aliter eis hoc liceat, nisi prius *specificè obtentâ veniâ, & relaxatione juramenti*, quod, sicut à quibusdam Principibus, ad cohibendum advocatorum pruritus, jura sua passim disputandi, rationabiliter exigitur, ita quoque in *causis probabilibus* relaxari suadet æquitas; cum subditi teneantur ordinariè sua jura deducere *coram ipsis Principum dicasteriis*, ubi *extranei advocati* non admittuntur; planè verò indefensos re-

linqui contra potentio- rem, non subsistit. Et sic practi- catur in Treviratu, ubi jurant Advocati, Jhro Chur- fürsif. Gnaden treu, und hold zu seyn, Dero Vorthail, und des Erz-Stiftes hohe Gerechtsamen niemalen zu be- streiten, vielmehr aber besten Fleisses zu verthätigen. Hof- Gerichts-Ordnung part. 1. Tit. 7. §. 16. Proinde pe- tunt prius veniam, si quis defendendus veniat con- tra prætensiones Camerae, vel aliorum officiorum electoralium: lædunt itaque conscientiam suam illi, qui, saltem clanculum, pro collegiis, & monaste- riis &c. elaborant scripta contra Electoralia jura: nec relevat eos, quòd credant, iniquas esse Syndicorum Camerae adversus subditos prætensiones; quia, *sine verid* manum abstinere debent à contingendis juri- bus Principis, cui fidelitatem jurârunt. *Vid. §. seq. num. 3. lit. b.*

---

§. II.

Quinam postulare possint, vel non?

- I. **C**Ausis patrocinari, *de genere* quidem *per-* *missorum*, sive (quæ phrasis Ictorum ea- dem est) *juris prohibitorii* est, ut per se li- ceat omnibus, qui non prohibentur expressè: sed

sed non penitus
goria de genere
offic. procons. *

* Non enim sufficit,
dimittis, quos in l.
vetuit Prator: sed
lites bonæ person-
nus aspirantium.

nie dicasteriis rejic-
gali, id est, autho-

subscripta: Vid. Se-
vici ordinatio Consi-

finè consultissimè;

lære affectant, hiul-

id quod in supremâ

restatur HUBERUS

Philosophie Professor

ab advocato suo im-

rum, quæ pro se o-

non posset, proinde

petisset, responsum

verba facere, quàm q-

1. Repellunt autem al-

1) Condicio statûs

(2) Monachum, non
in canonico: nisi pr-